40. MÜMİN-ĞAFİR SÛRESİ

Mekke döneminin ortalarında, Zümer sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, Firavun ailesinden mümin bir adamın anlatıldığı 28-45. ayetlerden almıştır. Allah'ın af ve merhametinin vurgulandığı üçüncü ayetindeki "Ğafir: bağışlayıcı" k elimesi de, sûrenin diğer bir ismidir. 85 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imin adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Ha, Mîm. Dinle, ey insanoğlu! Ha, Mîm gibi senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan fakat hem lafzı, hem de manasıyla eşsiz bir mucize olan bu mesaja kulak ver:

- 2. Bu Kitap, her şey üzerinde mutlak otorite sahibi olan ve her şeyi en mükemmel şekilde bilen Allah tarafından gönderilmiştir.
- 3. Günahları bağışlayan, tö vbeleri kabul eden; cezası çetin, lütuf ve keremi sınırsız olan sonsuz kudret sahibi Allah tarafından. O Allah ki, Kendisinden başka ilâh yoktur ve dönüş O'nadır.
- 4. Allah'ın ayetlerine, apaçık hakîkati inkâr eden nankörlerden başkası karşı gelmez. Fakat bunun cezasını mutlaka çekecekler; onların şimdilik lüks ve refah içerisinde diyar diyar gezip dolaşıyor olmaları, ilâhî adâlet konusunda seni yanıltmasın. Nitekim:
- 5. Onlardan önce Nûh kavmi ve daha sonraki in kârcı toplumlar da ayetlerimi yalanlamışlardı. Her toplum, kendilerine gönderilen Peygamberi veya dâvetçiyi

yakalayıp ortadan kaldırmaya yeltenmiş; elçilerin ortaya koyduğ u hakikati çürütüp geçersiz kılmak amacıyla, onlara karşı yanlış ve yanıltıcı delillerle, yalan ve iftiralarla, çirkin komplolarla, yani bâtıl ile karşı koymuşlardı. Fakat sonunda onları, korkunç bir azapla yakalayıvermiştim! İşte o zaman gördüler; nasılmış Benim cezalandırmam!

- 6. Ve böylece, hakîkati bile bile inkâr edenlerin mutlaka cehennemlik olacağına dâir Rabb'inin hükmü gerçekleşmiş oldu. İman edenlere gelince, onların makâmı o derece yüksektir ki:
- 7. Allah'ın Arşını taşıyanlar ve çevresindeki diğer büyük melekler, Rablerini dâimâ övgüyle anarlar, O'na inanırlar ve yeryüzündeki müminler için bağışlanma dileyerek şöyle derler: "Ey Rabb'imiz; Senin sonsuz rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır; günahlarından tövbe edip Senin yolunu izleyen şu müminleri bağışla ve

onları cehennem azâbından koru ya Rabb'i!"

- 8. "Ey yüce Rabb'imiz! Onları ve onlar gibi iyilik yapan ana babalarını, eşlerini ve çocuklarını, kendilerine söz vermiş old uğun ebedî mutluluk ve esenlik diyarı olan Adn cennetlerine yerleştir! Hiç kuşkusuz Sen, sonsuz kudret ve hikmet sahibisin!"
- 9. "Ve onları bu dünyada bâtıl inançlardan, çirkin davranışlardan koruduğun gibi, Hesap Gününde de üzüntülerden, sıkıntılardan, kötülüklerden koru Ya Rabb'i! Gerçek şu ki, Sen o Gün kimi kötülüklerden korursan, onu şefkat ve rahmetinle yüceltmiş olursun ki, en büyük kurtuluş budur!"
- 10. Hakikati inatla inkâr edenlere gelince; O Gün cehennemi karşılarında görünce, pişmanlıkla feryat eden ve öfkeyle birbirlerine lânetler yağdıran bu insanlara şöyle nida edilecek: "Ey zâlimler! Bugün Allah'ın size gazâbı, sizin birbirinize duyduğunuz öfkenizden çok daha

şiddetlidir; çünkü siz, vaktiyle imana dâvet edildiğ i n i z hâlde hakîkati bile bile inkâr ediyordunuz!"

- II. Buna karşılık onlar, "Ey Rabb'imiz!" diyecekler, "Bizler başlangıçta ölü bir toprak idik, Sen bize hayat verdin; bir ömür sonu nda bizi tekrar öldürüp toprağa gönderdin ve şimdi bize yeniden can verdin! Böylece bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin! Biz, elçilerin haber verdiği her şeyin gerçekleştiğini gözlerimizle gördük! Şimdi suçumuzu itiraf ediyor ve Sana yalvarıyoruz; bu korkunç azaptan kurtuluş yolu yok mudur ya Rab?"
- 12. Onlara, "Hayır, cezanızı çekeceksiniz!" diye cevap verilecek, "Çünkü siz, eşi ortağı olmayan, gönderdiği mesajlarla hayatınızı düzenleyen bir tek Allah gündeme getirilince O'nu inkâr ediyordunuz; ama birtakım putlar ve putlaştırılmış insanlar O'na ortak koşulunca, ancak o zaman Allah'a inanıyordunuz."

O y s a her konuda hüküm verme yetkisi, yücelik ve azamet sahibi olan Allah'ındır!"

- O hâlde, ey insanlar, bu kaçını lmaz son gelip çatmadan önce, ilâhî uyarıya kulak verin:
- 13. O Allah ki, kâinâtın her zerresinde size kudret, adâlet ve merham etinin apaçık delillerini göstermektedir; örneğin, sizin için gökten yağdırdığı yağmur sayesinde, size nice besleyici gıdalar göndermektedir. Ne var ki, tertemiz bir kalple Allah'a yönelen müminlerden başkası bunları düşünüp öğüt almaz.
- 14. Öyleyse, ey müminler; kâfirler istemeseler de, siz her türlü şirkten arınmış tertemiz bir inançla Allah'a yönelerek, yalnızca O'na duâ edin! Unutmayın ki;
- 15. Dürüst ve erdemli kullarının mertebelerini yücelten O'dur. Çünkü O, ku dret ve egemenlik tahtı olan Arş'ın yegâne Sahibidir. Kullarından dilediğine, emrindeki vahiy meleği Cebrail'i, yani Kutsal Ruhu gönderir ki, insanlığı o büyük

Kavuşma Gününe karşı uyarsın.

- I6. O gün bütün insanlar, hesap vermek üzere Rablerinin huzuruna çıkacaklar ve hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmayacaktır. Sesler kesilecek, başlar öne eğilecek ve ş u ilâhî ferman duyulacak: "Ey zorba diktatörler, söyleyin bakalım: Bugün hükümranlık kimindir?" Ve aynı ses cevap verecek: "Bütün varlıklar üzerinde mutlak ve ezici otorite sahibi olan bir tek Allah'ındır!"
- 17. "Bugün herkes dünyada yaptıklarının karşılığını görecek ve hiç kimseye zerre kadar haksızlık edilmeyecektir! Gerçekten Allah, hesabı çabuk görendir!"
- 18. O hâlde, Ey Müslüman! Onları, yaklaşmakta olan o dehşetli Güne karşı uyar: O zaman gelip çatınca, korkudan yürekler ağızlara dayanacak ve inkârcılar, sıkıntı ve zillet içinde, acıyla yutkunup duracaklar! O Gün zâlimler için ne sıcak bir dost bulunacak, ne

de sözü dinlenir bir şefaatçi!

- 19. O Allah ki, gözlerin sinsi ve hâince bakışlarını ve kalplerde gizlenen niyet ve düşünceleri çok iyi bilmektedir.
- 20. Allah sınırsız ilim ve hikmetiyle, adâlet ve hakîkate uygun olarak hükmeder; oysa O'nun dışında kulluk edip yalvardıkları o sözde ilâhlar ve emirlerine kayıtsız şartsız itaat edilen dînî/siyâsî önderler, hiçbir konuda hakka uygun hüküm veremezler. Çünkü yalnızca Allah'tır, her şeyi işiten, her şeyi gören.
- 21. Peki bu inkârcılar, hiç yeryüzünü dolaşıp da, kendilerinden önce gelip geçmiş zâlimlerin nasıl bir sonla karşılaştığını görmüyorlar mı? Üstelik geçmişte yaşamış bu toplumlar, gerek askerî, sosyal ve ekonomik güç bakımından, gerekse yeryüzünde meydana getirdikleri eserler açısından kendilerinden daha üstünlerdi. Buna rağmen Allah, işledikleri günahlardan dolayı onları korkunç

bir azapla yakalayıverdi ve hiç kimse, onları Allah'a karşı koruyamadı!

22. Çünkü onlara gönderilen Elçiler, hakîkati gün gibi ortaya koyan apaçık delilleri gözlerinin önüne serdikleri hâlde, onlar bile bile kötülüğü tercih etmiş, inatla ayetlerimizi inkâra kalkışmışlardı ve bunun doğal sonucu olarak, Allah da onları böyle bir azapla yakalayıvermişti. Gerçekten A llah çok güçlüdür, cezası da çok çetindir.

İşte, bir Peygamber ve onu inkâr ederek helâke uğrayan bir toplum örneği:

- 23. Doğrusu Biz Mûsâ'yı, hakîkati ortaya k o y a n delillerimizle ve mûcizelerimizle desteklenmiş apaçık bir yetkiyle Mısır diktatörü Firavun'a, onun ordu komutanı Haman'a ve ekonomik destekçisi Karun'a göndermiştik.
- 24. Fakat onlar, Mûsâ'nın bir Peygamber olduğunu pekâlâ bildikleri hâlde, "Bu adam, yalan söyleyen bir büyücüdür!" demişlerdi.

25. Böylece Mûsâ, Firavun'un ilâhî hükümlere boyun eğmesi ve İsrail Oğulları'nı özgür bırakması gerektiğine dâir Bizden aldığı gerçeği onlara iletince, Firavunun danışmanları, "Ey Fir avun!" dediler, "En iyisi, Mûsâ'ya inananların yeni doğan erkek çocuklarını öldürün, kız çocuklarını da ahlaksız bir şekilde hizmetimizde kullanmak üzere sağ bırakın!"

İşte zâlimler, böyle plânlar kur uyorlardı. Aynı plânı Mûsâ doğduğunda da uygulamaya çalışmışlardı. **Oysa** ilâhî kanunlara göre, **inkârcıların** bütün **tuzakları**, bütün komploları **yıkılıp gitmeye mahkûmdu!**

26. Böylece Firavun, danışma meclisini toplayarak Mûsâ'nın durumunu görüştü. İçlerinden bazıları, halkın tepkisini çekmemek için ona yumuşak davranmak gerektiğini söylediler. Bunun üzerine Firavun, Mûsâ'dan korktuğunu belli etmemek için, "Bırakın Mûsâ'yı öldüreyim!" dedi, "Karşısında celladı görünce, o çok güvendiği Rabb'ine yalvarsın; bakalım onu

elimizden kurtarabilecek mi? **Doğrusu ben** bu adamın, kültürel ve siyâsî bir devrim yaparak inanç sisteminizi değiştirmesinden ve bu ülkede yönetimi ele geçirip bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum!" dedi.

- 27. Buna karşılık Mûsâ, "Dinleyin, ey insanlar!" dedi, "Ben, Hesap Gününe inanmayan bütün kibirli ve küstah zorbalardan, benim Rabb'im ve sizin Rabb'iniz olan Allah'a sığınmış ı m! O hâlde hangi tehdit beni sindirebilir, hangi güç beni O'nun yolundan çevirebilir!"
- 28. O anda, inancını o güne kadar gizlemiş olan Firavun hanedanından bir mümin, ayağa kalkıp şöyle haykırdı: "Siz b u adamı, 'Rabb'im Allah'tır!' dediği için mi öldüreceksiniz? Oysa o, sözlerinin d o ğ r u l u ğ u n u ispatlamak üzere size Rabb'inizden apaçık deliller getirdi. Düşünün; eğer o bir yalancıysa, yalanının cezasını kendisi çekecektir, fakat eğer

doğru söylüyorsa, onu inkâr ettiğiniz takdirde, sizi uyardığı dünya ve âhiret azâbının bir kısmı dünyadayken başınıza gelecektir! Çünkü Allah, haddi aşarak Kendisi hakkında yalan söyleyen hiç kimseyi başarıya ulaştırmaz, doğru yola iletmez."

29. "Ey halkım! Bugün yeryüzünde iktidar ve egemenlik sizin elinizde! Fakat Allah'ın bahşettiği bunca nîmetlere karşı nankörlük ederseniz, yarın Allah'ın azâbı gelip başımıza çökecek olursa, bizi ondan kim kurtarabilir?"

Bu sözlere karşılık Firavun, "Ben size, yalnızca doğru olduğuna inandığım görüş ve düşüncelerimi belirtiyorum ve tek amacım, sizi doğru yola iletmektir!" dedi.

30. Bunun üzerine, inanan adam, "Ey halkım!" dedi, "Doğrusu ben, geçmişte Allah'a başkaldıran zâlim toplumların uğradığı türden bir felâkete uğramanızdan korkuyorum!"

- 31. "Tıpkı Nûh kavminin, Ad ve Semud kavimlerini ve onlardan sonrakilerin başına gelen korkunç azap gibi bir azapla helâk edilmenizden korkuyorum! Şayet onlar azâbı hak etmeselerdi, Allah onları hiç cezalandırır mıydı? Hiç kuşkusuz Allah, kullarına asla zulmetmek istemez! Ayrıca, hak yolda yürüyen kullarının zulme uğramasına d a daha fazla izin vermeyecektir!"
- 32. "Ey halkım! Dünyada uğrayacağınız felâketler bir yana; doğrusu ben, insanlar Allah'ın huzurunda yargılanırken, zâlimlerin pişmanlıktan hıçkıra hıçkıra ağlayacağı o Feryat Günü olacaklar için, sizin adınız a cidden çok korkuyorum!"
- 33. O gün, arkanızı dönüp kaçmaya çalışacaksınız, ama ne çare; hiç kimse ve hiçbir güç, sizi Allah'ın gazâbından kurtaramayacak! Öyleyse kardeşlerim; gelin zulüm ve haksızlıklara bir son verelim ki, dosdoğru yola iletilmeyi hak edelim! Unutmayın; Allah kimi sapıklık içinde

bırakırsa, hiç kimse ve hiçbir güç onu doğru yola iletemez!"

- 34. "Hatırlayın; daha önce Yusuf da size apaçık delillerle gelmişti fakat siz Mısır halkı, onun getirdiği inanç sistemine de her zaman şüpheyle bakmıştınız! Nitekim o öldükten sonra, "Allah ondan sonra hiçbir Elçi göndermeyecektir!" dedin i z . Çünkü size adâleti, doğruluğu emreden bir dine inanmak işinize gelmiyord u . İşte Allah, hak hukuk tanımayarak sınırı aşan, dupduru hakîkate şüphe karıştıran günahkârları böyle saptırır!"
- 35. "Oysa iknâ edici herhangi bir delile dayanmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında körü körüne tartışmaya girişenler, hem Allah'ın gazâbına uğrayacak, hem de müminlerin öfkesiyle karşı karşıya kalacaklardır! İşte Allah, küstahça kibirlenen zâlimlerin kalbini böyle mühürler!"

- 36. Mümin şahıs konuşmasına devam ederken, Firavun onun sözlerini keserek "Ey Haman!" dedi, "Madem ki Mûsâ, tüm varlıkların Efendisi olan bir tanrıdan söz ediyor, o hâlde bana öyle yüksek bir kule yap ki, tepesine çıkıp göklere açılan yollara ulaşayım!"
- 37. "Ulaşayım ki, Mûsâ'nın tanrısını kendi gözlerimle göreyim! Böylece, yukarılarda böyle bir kimse bulunmadığını hepiniz de göreceksiniz; çünkü ben, bu adamın şan şöhret peşinde k o ş a n yalancılardan biri olduğunu zannediyorum!"

İşte böylece, yaptığı çirkin davranışlar zamanla Firavunun gözünde güzel görünmeye başladı ve ilâhî yasalar gereğince, bunun doğal sonucu olarak doğru yoldan iyice uzaklaştırıldı! Yaptığı kötülüklere gelince; Firavunun tuzağı, kendisini ve halkını felâkete sürüklemekten başka hiçbir işe yaramadı!

38. İnanan adam sözlerine devam ederek,

- "Ey halkım!" dedi, "Bana uyun ki, sizi doğru yola ileteyim!"
- 39. "Ey halkım; şu dünya h ayatı, ancak gelip geçici bir faydalanmadan ibarettir; âhiret ise, sonsuza dek sürecek asıl yurttur!"
- 40. "O âhiret yurdu ki, kim bir kötülük yapmışsa, ancak yaptığı kadarıyla cezalandırılacaktır ve —ister erkek, ister kadın olsun— her kim de Allah'a ve âhiret günün e inanarak güzel ve yararlı işler yaparsa, işte onlar da cennete girecekler ve orada onlara, hadsiz hesapsız nîmetler verilecektir."
- 41. "Ey halkım! Bu nasıl iştir; ben sizi kurtuluşa çağırırken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz!"
- **42. "Siz beni, Allah'ı** n ayetlerini **inkâr etmeye ve haklarında —**emirlerine kayıtsız şartsız boyun eğmek gerektiğine dâir— **hiçbir**

geçerli belge ve bilgiye sahip olmadığım varlıkları O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz! Ben ise sizi, mutlak otorite sahibi ve çok çok bağışlayıcı olan Allah'a kul olmaya çağırıyorum!"

- 43. "Şu da apaçık bir gerçektir ki, sizin beni davet ettiğiniz bu çarpık inanç sistemi, dünyada da, âhirette de davet edilmeye lâyık değildir! Unutmayın; hepimizin dönüşü Allah'adır! Hiç kuşkusuz, ilâhî hükümleri reddederek sınırı aşmış olanlar, kesinlikle cehennem halkıdırlar!"
- **44.** "Allah'ın huzuruna vardığımızda, **size söylediklerimi hatırlay**ıp gerçeği anlay**acaksınız!** Fakat iş işten geçmiş olacak!"

"Ben bunları söylerken, zâlimlerin şimşeklerini üzerime çektiğimin farkındayım. Fakat ne olursa olsun, gerçekleri haykırmaktan asla geri durmayacağım! Çünkü ben, her işimi Allah'a havale ediyor ve yalnızca O'na güveniyorum!

Doğrusu Allah, kullarının her hâlini görmektedir."

- 45. İman eden adam, bu sözleri söyledikten sonra müminlerin safına katılıp mücâdelesine devam etti. Allah da onu, kavminin çirkin tuzaklarından korudu. Firavun ve adamlarına gelince; onlar da Kızıldeniz'de boğulduktan sonra, kabir hayatı denilen âlemde korkunç bir azâba mahkûm edildiler.
- 46. O mahkûm oldukları azap bir ateştir ki, onlar sabah akşam ona arz edilecekler ve yeniden dirilinceye kadar, cehennemde gidecekleri yeri görerek azap çekecekler! Son saat gelip çatınca da, "Firavun ve adamlarını, cehennemdeki en şiddetli azâba sürükleyin!" denilecek.
- 47. O zaman zâlimler, cehennem ateşinde birbirleriyle tartışmaya başlayacaklar. Yeryüzünde ezilen, sömürülen ve güçsüz bırakılanlar, dünyada iken peşlerinden gittikleri

ve bir vakitler büyüklük taslamış olan lider ve yönetici konumundaki kimselere sitem ederek diyecekler ki: "Biz hayatımız boyunca sizin izinizden hiç ayrılmamıştık. Şimdi ateşin bir kısmını olsun bizden uzaklaştırabilir misiniz?"

- 48. Buna karşılık büyüklük taslayanlar, "Görmüyor musunuz; biz de sizinle beraber ateşin içindeyiz!" diye cevap verece kler, "Biz kendimizi kurtardık mı ki, size yardım edelim? Fakat görünen o ki, artık bizi hiç kimse kurtaramaz; çünkü Allah, kulları arasında kesin hükmünü vermiş bulunuyor!"
- 49. Derken ateşin içindekiler, cehennemin bekçilerine seslenerek, "N e olur Rabb'inize yalvarın da, hiç değilse bir gün için azâbımızı hafifletsin!" diyecekler.
- 50. Melekler, "Elçileriniz size hakîkati açıkça ortaya koyan belgeler getirmemişler miydi?" diye soracaklar. Onlar ise, "Elbette

getirmişlerdi fakat biz onları inkâr etmiştik!" diyecekler. Bunun üzerine melekler, "Madem öyle, o zaman Allah'a kendiniz yalvarın! Fakat şunu da bilin: Kâfirlerin duâsı, her zaman boşa gitmeye mahkûmdur!"

Gelelim, bu kıssadan alınacak hisseye:

- 51. Biz Elçilerimize ve onları izleyen müminlere, hem bu dünya hayatında, hem de bütün şâhitlerin hazır bulunacağı Hesap Gününde mutlaka yardım edeceğiz!
- 52. O Gün zâlimlere, öne sürecekleri hiçbir bahane fayda vermeyecek. Aksine, Allah'ın rahmetinden yoksun bırakılarak lânete uğrayacaklar; sonra da, cehennem denilen o korkunç yurda sürülecekler!

Evet; Elçilerimize ve onları izl eyen müminlere mutlaka yardım edeceğiz. Nitekim:

53. Gerçekten Biz Mûsâ'ya yol gösterici mesajlar bahşetmiş ve İsrail Oğulları'nı,

Tevrat adıyla anılan o Kitaba mirasçı kılmıştık.

54. Akıl ve sağduyu sahipleri için doğruyueğriyi gösteren **bir rehber, bir öğüt** ve ibret kaynağı **olmak üzere.**

Ve işte bugün, tüm insanlığı kucaklayan son mesajımızı, Kur'an'ı gönderdik.

- 55. O hâlde, ey Müslüman! Allah yolunda giriştiğin mücâdelede başına geleceklere göğüs gererek sabret! Unutma ki, Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir! Rabb'ine giden yolda, şeytanın tuzaklarından birine takılıp tökezlesen bile, sakın ümitsizliğe kapılma; derhal günahının bağışlanması için Rabb'ine yalvar; gözlerini hedeften ayırmadan, kaldığın yerden yoluna devam et ve bu yolculuğunda sana azık olması için, sabah akşam Rabb'ini övgüyle yücelterek tesbih et! Kur'an'a karşı savaş açan kâfirler için de üzülme! Şunu iyi bil ki:
- 56. Hiçbir ikna edici delile dayanmaksızın, sırf önyargılardan yola çıkarak Allah'ın ayetleri

hakkında körü körüne tartışmaya girişenler var ya; onların yüre klerinde, hiçbir zaman tatmin edemeyecekleri bir kibir, bir kendini beğenmişlik duygusundan başka bir şey yoktur! İşte bütün itirazlarının altında yatan gerçek sebep budur! Öyleyse, ey Müslüman! Bu gibi kimselerin şerrinden yalnızca Allah'a sığın! Hiç kuşkusuz O, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

- 57. Oysa âhireti inkâr edenlerin, en azından şunu düşünmeleri gerekirdi: Gökleri ve yeri yoktan var etmek, ölmüş olan insanları yeniden yaratmaktan daha büyük ve daha zor bir olaydır fakat insanların çoğu bunu idrâk etmezler.
- 58. İdrâk etmezler; çünkü görenlerle görmeyenler bir olmaz. İşte aynen böyle, iman edip güzel işler yapanlarla kötülük yapanlar da aynı değildir. Fakat siz ey insanlar, ne kadar da az öğüt alıyorsunuz! Hâlbuki:

- 59. Kıyâmet mutlaka gelip çatacaktır; bunda hiç şüphe yok! Fakat insanların çoğu, bu gerçeğe inanmaya yanaşmaz.
- 60. İşte bu yüzden, Rabb'iniz diyor ki: Ey insanlar! Bir şey isteyeceğiniz zaman Bana, yalnızca Bana duâ edin; Ben de duânızı kabul edeyim! Yeter ki siz, hadd inizi bilip emirlerime boyun eğin! Bana kul olmayı gururlarına yediremeyen kendini beğenmiş zâlimlere gelince; onlar, alçaltı İmış ve onurları kırılmış bir hâlde cehenneme gireceklerdir! Oysa içinde yaşadıkları evreni dikkatli bir gözle incelemiş olsalardı, asla gurura kapılmaya hakları olmadığını görecek, Rablerinin sonsuz kudret ve merhameti karşısında ister istemez secdeye kapanacaklardı:
- 61. Geceyi, huzur ve güven içinde dinlenmeniz için sessiz ve karanlık; gündüzü de çalışıp kazanç elde etmeniz için ışıl ışıl, apaydınlık kılan Allah'tır. Ge rçekten Allah, insanlara karşı çok cömert, çok lütufkârdır; ne var ki, insanların çoğu şükretmez.

- 62. İşte sizin gerçek Sahibiniz, Efendiniz ve Rabb'iniz olan Allah, budur! O, her şeyin yaratıcısıdır! O'ndan başka ilâh yoktur! Şu hâlde ey insanlar, nasıl şeytânî propagandalara aldanıp O'na kulluktan yüz çeviriyorsunuz?
- **63.** Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr edenler, işte böyle apaçık gerçeklerle yüz yüze oldukları hâlde, kibir ve bencilliklerinin kurbanı olup hak ve hakîkatten çevriliyorlar. Oysa ki:
- 64. Yeryüzünü sizin için yaşamaya elverişli bir yurt, gökyüzünü de emniyet kalkanı gibi bir kubbe yapan; size şekil veren —hem de, ihtiyaçlarınıza ve yaratılış gayenize uygun bir hâlde düzenleyerek en güzel şekli veren— ve sizi tertemiz nîmetlerle rızıklandıran Allah'tır. İşte sizin gerçek Sahibiniz, Efendiniz ve Rabb'iniz olan Allah, budur! Evet; bütün âlemlerin Rabb'i olan Allah, gerçekten ne yücedir!
 - 65. O, dâimâ diridir; hayatın, canlılığın biricik

kaynağıdır! O'ndan başka ilâh yoktur! Öyleyse, ey insanlar, bütün içtenliğinizle, sadece Allah'a bağlanarak, tertemiz ve katkısız bir inançla O'na yalvarın! Unutmayın ki:

Her türlü övgü ve yücelik, bütün âlemlerin gerçek Rabb'i ve Efendisi olan Allah'a aittir!

Her türlü övgüye, teşekküre lâyık olan, sadece Odur. Gerçek anlamda övülmek Onun hakkıdır ve yalnızca Ona yaraşır. O hâlde:

66. Ey Müslüman! Din konusunda senden taviz koparmaya çalışan inkârcılara de ki: "Bakın; bana Rabb'imden bu apaçık belgeler geldikten sonra, Allah'ın yanı sıra tapındığınız kimselere kulluk etmem bana kesinlikle yasaklanmış ve tam bir teslimiyetle âlemlerin Rabb'ine boyun eğmem emredilmiştir!"

O Allah ki;

67. Sizin atanız ve aslınız olan ilk insanı topraktan yaratan; sonra topraktaki bu mineralleri babanızın vücudunda bir çok kimyasal işlemlerden geçirerek sizi önce bir damla sudan, sonra rahimde asılı duran kan pıhtısı şeklindeki alakadan yaratan; sonra sizi sağlıklı bir bebek hâlinde dünyaya getiren ve ardından, gençlik çağına ulaşmanız ve nihâyet ihtiyarlamanız için sizi yaşatan O'dur. Böylece, içinizden kimileri küçük yaşta hayata veda eder, kimileri de aklını kullanıp düşünmesi için belirli bir süreye kadar yaşatılır.

O Allah ki;

- 68. Hayatı bahşeden ve ölümü takdir eden O'dur! Öyle ki, O bir şeyin olmasını istedi mi, ona sadece "O!!" der, o da hemen oluverir!
- 69. buna karşılık, sahte ve yanıltıcı itirazlarla Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaya girişenler i n , hak ve hakîkatten nasıl çevrildiklerini görmüyor musun?

- 70. Onlar, bu son kutsal Kitabı yalanlayan ve böylece, daha önc e k i Elçilerimize gönderdiğimiz bütün vahiyleri inkâr eden kimselerdir. Fakat yakında, ne büyük bir yanılgı içinde olduklarını anlayacaklar. Ne zaman mı?
- 71. Boyunlarına kelepçeler ve ellerineayaklarına zincirler takılıp cehenneme doğru sürüklendikleri zaman!
- 72. İşte o zaman, iç organları paramparça eden kaynar suya atılacaklar ve sonra, cehennem ateşinin içinde yanacaklar.
- 73. Sonra onlara, "Allah'a ortak koştuğunuz o sahte ilâhlarınız, liderleriniz, efendileriniz şimdi neredeler?" diye sorulacak.
- 74. Onlar da, "Bizi yüzüstü bırakıp ortadan kaybolmuşlar! Meğer biz, bu güne kadar tapılmaya değer hiç bir şeye tapmıyormuşuz!" diyecekler. Bunun üzerine, "Ey zâlimler!" denilecek, "İşte Allah, apaçık

hakîkati bile bile **inkâr eden** sizin gibi zâlim**leri** böyle şaşırtır!"

- 75. "Çünkü siz, Allah'ın bahşettiği güç, servet ve saltanata dayanarak yeryüzünde haksız yere şımarıp azgınlaşıyor, küstahça böbürlenip duruyordunuz!"
- 76. "Öyleyse, içinde sonsuza dek kalacağınız cehennemin kapılarından girin bakalım ateşe!"

Evet, büyüklük taslayanların varacağı yer ne korkunçtur!

77. O hâlde, ey Müslüman! Zâlimlerin baskı ve eziyetlerine karşı sabret! Unutma ki, Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşec ektir! Onlara vaadettiğimiz azâbın bir kısmını derhal gönderip kâfirleri helâk ederek, özlemini çektiğin mutlu ve aydınlık günleri sana bu dünyada göstersek de; seni çetin bir mücâdelenin ardından vefât ettirerek mutlu günleri ahiret gününe ertelesek de, sonuçta zâlimler azaptan

kurtulamayacaklar! Çünkü hepsi, dönüp dolaşıp eninde sonunda bizim huzurumuza gelecekler.

78. Ey Muhammed! Doğrusu Biz, senden önce de nice Peygamberler göndermiştik. Onlardan kiminin hayat hikayesini sana bu Kur'an' d a anlattık, kiminden de hiç söz etmedik. Göndermiş olduğumuz hiç bir Peygamber, Allah'ın izni olmadıkca herhangi bir mûcize gösteremez. Her elçi, inkârcılarla sonuna kadar mücâdele eder. Nihayet Allah'ın emri gelince, en âdil hüküm verilir v e Allah'ın nurunu ortadan kaldırmaya çalışanlar, işte o zaman korkunç bir azapla yok ediler e k hüsrana uğrarlar. İşte, günümüz inkârcılarını da aynı âkıbet beklemektedir!

Eğer inkârcılar senden mûcize istiyorlarsa, şöyle bir çevrelerine baksınlar:

79. O Allah ki, bir kısmını binek olarak kullanmanız, bir kısmından da et, süt, bal,

yumurta gibi yiyecekler elde etmeniz için, evcil hayvanları yaratıp emrinize vermiştir.

- 80. Bu hayvanlarda, sizin için daha birçok faydalı yönler vardır. Nitekim onların üzerinde seyahat ederek uzak mesafeleri rahatlıkla aşabilir, gönlünüzdeki nice ihtiyaç ve arzuları gerçekleştirebilirsiniz. Ayrıca, hem onlar, hem de size bahşettiğimiz bilgi ve yetenekle imal ettiğiniz gemi ve benzeri araçlar sayesinde taşımacılık yaparsınız.
- 81. Allah, size bahşettiği mûcizevî nîmetlerini işte böyle gözlerinizin önüne seriyor; o hâlde, söyleyin ey nankörler; Allah'ın bu muhteşem mûcizelerinden hangi birini inkâr edebilirsiniz?
- 82. Peki bu inkârcılar, hiç yeryüzünü dolaşıp da, kendilerinden önce gelip geçmiş zâlimlerin nasıl bir sonla karşılaştıklarını görmüyorlar mı? Üstelik geçmişte yaşamış bu toplumlar, kendilerinden daha kalabalık ve

gerek ekonomik ve siyasal güç bakımından, gerekse yery üzünde meydana getirdikleri eserler açısından daha üstündüler. Fakat azâbımız gelip çatınca, elde ettikleri servet ve saltanat, onları yok olmaktan kurtaramamıştı!

- 83. Çünkü Elçileri onlara apaçık delillerle gelince, sahip oldukları sanatlarına, bilgilerine felsefelerine, teknolojilerine güvenip gurura kapılmışlardı; böylece, alay edip durdukları o korkunç azap, kendilerini dört bir yandan kuşatıvermişti!
- 84. V e zâlimler, ülkelerini tep eden tırnağa kuşatan azâbımızı karşılarında görünce, "Şimdi bir tek Allah'a iman ediyor ve hayatımıza hükmetme yetkisi vererek O'na ortak koştuğumuz her şeyi reddediyoruz!" dediler.
- 85. Oysa, Allah'ın kulları için öteden beri uygulayageldiği toplumsal yasalara göre, azâbımızı gördükten sonra iman etmeleri,

onlara hiç bir fayda sağlayacak değildi. Böylece inkârcılar, o anda ve oracıkta derhal yok edilerek, insanın başına gelebilecek en büyük hüsrana uğramış oldular!